

Не мыслете, че за Дорчя като нищо не казвамъ днес, нѣма да казвамъ и за напрѣдъ; има много да се¹⁾ за него перо то ми. И по настоящему имаше, що да явїж за него, нѣ защо-то поща-та минува и не ми оставе врѣме да Ви пишѫ, свършвамъ до тука, а съ второ писа щемъ Ви и за него много работи.

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 86, № 7491; вж. „Извѣнриденъ листъ Дунавскаго Лебеда“ отъ 5. IX. 1861 г.).

15. Протестъ срещу постѣпката на представителитѣ

Понеже представителитѣ не действуватъ съобразно пълномощията, които имъ сѫ дадени, софиянци не признаватъ тѣхнитѣ решения.

Софія, 1861 августъ 26ый.

Протестъ,

кого то ные бѣлгаре-тѣ отъ Софійски санджакъ²⁾ даваме противъ несъобразна-та постѣпкъ съ наше-то желаніе за независима ни іераршія на прѣдставители-тѣ.

Понеже прѣдставители-тѣ не слѣдовахж съобразно съ пълномощны-тѣ писма, кои имъ са дадохж отъ народна стѣрна, да прѣдложжтъ прѣдъ В. порта народно-то всеобщо искане, кое и да му са припознае политический независим-тѣ іераршіј, коїж си е прѣди деведесетъ години ималъ въ Охридъ, съобразно съ Хати-хумаюнъ-тѣ, въ кого са възвръщатъ и потвърдяватъ стары-тѣ права на сички-тѣ подданны въ Турско народы, дадены имъ отъ завладѣтели-тѣ султане, понеже, казваме, нашы-тѣ прѣдставители не дѣйствувахж съобразно съ пълномощия-та си, ные не признаваме нищо отъ онова, що сѫ тї злоупотрѣбително съ наше имя вършили или подписали. То остава на тѣхна отговорность и за тѣхна само смѣтка. А ные извѣствяваме прѣдъ сички-тѣ свѣтъ, чи никога не щѣмъ прѣстанж да ищѣмъ исторически-тѣ си вѣроисповѣдни права и никога не щѣмъ припозна вѣкы фенерскій-тѣ патрикъ за духовный си началникъ и владѣтель, за кое-то и са подпиваме.

Православны-тѣ бѣлгаре отъ Софійский еялеть поданницы отом. прѣстола.

Новопоставенна-та соф. бѣлг. община

Балалскій еснафъ	Ахтарскій	Иванъ Антоновъ
Абаджійскій еснафъ	Самарджійскій	Киро Савовъ
Терзійскій еснафъ	Механджійскій	Атанасъ Филипъ
Калпакчійскій		Георги Коцевъ
Чизмеджійскій		Сутиръ А. Йотовъ
Кюркчійскій	ж. Иванчо Божиловъ	Георги Велковъ
Мутафчійскій	Дим. Траиковъ	Христу Петревъ
Ткатчійскій	Антонъ Найденовъ	Спасъ Коцевъ
Кацарскій	Георги Михалковъ	Димитръ Атанасовъ
Дюлгерскій	Стоячо Цвѣтковъ	Панчо Антоновъ
Дограмаджійскій	Христе Георгіевъ	Дойчинъ Павловъ

(Арх. отд. на Соф. Н. библ. п. 85, № 7421; вж. „Извѣнриденъ листъ Дунавскаго Лебеда“ отъ 5. IX. 1861 г.).

¹⁾ Не се дете.

²⁾ По-късно зачертано и написано отъ сѫшата рѣка: еалетъ.